

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
RYŠIŲ REGULIAVIMO TARNYBOS
DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL V. P. 2018 M. GRUODŽIO 24 D. PRAŠYMO NR. 1**

2019 m. vasario 11 d. Nr. 1V-183

Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo (toliau – ERI) 36 straipsniu ir Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2015 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 1R-382 „Dėl Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros taisyklių patvirtinimo“, (toliau – Vartojimo ginčų taisyklės) 40.3 papunkčiu, išnagrinėjęs vartotojo V. P. (duomenys neskelbtini) (toliau – vartotojas) 2018 m. gruodžio 24 d. prašymą nagrinėti ginčą Nr. 1 (toliau – prašymas) ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjos UAB „Kauno interneto sistemos“ (Mituvos g. 5, 50132 Kaunas, įmonės kodas 135639496) (toliau – teikėja) 2019 m. sausio 4 d. raštą Nr. 20180104-1 (toliau – raštas), kitą ginčo nagrinėjimo medžiagą:

1. N u s t a č i a u, kad vartotojas su teikėja 2017 m. birželio 1 d. sudarė dvi sutartis dėl interneto prieigos paslaugų (toliau – paslaugos) teikimo: UAB „Kauno interneto sistemos“ paslaugų teikimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – sutartis Nr. 1) adresu (duomenys neskelbtini) bei UAB „Kauno interneto sistemos“ paslaugų teikimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – sutartis Nr. 2) adresu (duomenys neskelbtini) (toliau sutartis Nr. 1 ir sutartis Nr. 2 abi kartu – sutartys).

Vartotojas prašyme nurodo, kad nuo 2017 m. birželio 1 d. buvo sudaręs sutartis su teikėja dėl paslaugų teikimo 2 adresais, pagal kurias mokėjo po 2,49 Eur abonentinį mokestį ir 3 Eur tinklo aptarnavimo mokestį. Pasak vartotojo, paslaugų teikimas dažnai strigdavo, vienu iš adresų interneto nebuvo savaitę, vartotojui tekdavo kviesti teikėjos meistrus dėl paslaugų kokybės. Vartotojas teigia, kad pasibaigus „sutartiniams metams“, jis 2018 m. gegužės 4 d. el. paštu teikėjai nusiuntė prašymą nutraukti sutartis ir išvyko atostogauti. Prašyme nurodoma, kad vartotojui po atostogų grįžus 2018 m. rugpjūčio 11 d. paslaugos buvo atjungtos kaip ir vartotojas tikėjosi nutraukus sutartis su teikėja. Kaip vėliau 2018 m. rugsėjo mėn. pabaigoje vartotojas sužinojo, teikėja visą laiką (2018 m. gegužės-rugsėjo mėn.) išrašinėjo vartotojui sąskaitas už paslaugas, nors, vartotojo teigimu, tuo laikotarpiu nebuvo suteikta paslaugų ir neatlikta jokių tinklo aptarnavimo darbų. Vartotojas pažymi, kad teikėja minėtas sąskaitas reikalavo apmokėti kaip skolą. Vartotojui pradėjus aiškintis situaciją su teikėja ir pareikalavus anuliuoti sąskaitas, su teikėja susitarti ir išsiaiškinti nepavyko, taip pat teikėja nenurodė vartotojui nuo kada paslaugų teikimas buvo nutrauktas. Vartotojas patikslina, kad į teikėją kreipėsi 2018 m. rugsėjo 30 d. ir kito atsakymo kaip kad susimokėti ir pratęsti sutartis be jokių paaiškinimų, teikėja vartotojui nepateikė. Vartotojas reikalauja įpareigoti teikėją anuliuoti sąskaitas už laikotarpį, kai paslaugos buvo atjungtos, nes vartotojas paslaugų atsisakė.

Teikėja raštu informavo Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybą (toliau – Tarnyba), kad vartotojas ir teikėja 2017 m. birželio 1 d. pratęsė sutartis, pagal kurias paslaugos vartotojui buvo teikiamos pasirinkus mokėjimo planą „Šviesolaidis 100“ už 5,49 Eur (su PVM) abonentinį mokestį. Teikėja nurodo, kad 2018 m. balandžio 23 d. vartotojas buvo informuotas telefonu (sutartyse nurodytu telefono ryšio numeriu (duomenys neskelbtini) apie artėjančią sutartyse numatyto 12 mėn. trumpiausio naudojimosi paslaugomis laikotarpio pabaigą (2018 m. gegužės 31 d.) bei standartinių sutarčių sąlygų įsigaliojimą po sutartyse nurodyto 12 mėn. trumpiausio naudojimo paslaugomis laikotarpio pabaigos, t. y., kad abonentiniai (mėnesiniai) mokesčiai vartotojui padidės iki 10,99 Eur.

Kadangi, pasak teikėjos, vartotojas po informacijos telefonu suteikimo nesikreipė į ją dėl sutarčių pratęsimo ar nutraukimo, pasibaigus 12 mėn. trumpiausiam naudojimosi paslaugomis laikotarpiui, sutartims pradėjo galioti standartinės sutarčių sąlygos, t. y. pradėtos taikyti kainos be nuolaidos, todėl 2018 m. birželio 5 d. teikėja išrašė 10,99 Eur sumą už paslaugas. Teikėja pažymėjo, kad 2018 m. birželio 26 d. vartotojas sumokėjo už paslaugas pagal abi sutartis ir daugiau mokėjimų neatliko (sumokėta buvo už iki 2018 m. liepos mėn. suteiktas paslaugas), todėl teikėja, negavusi iš vartotojo mokėjimų už 2018 m. liepos, rugpjūčio bei rugsėjo mėn. suteiktas paslaugas, 2018 m. spalio 1 d. nutraukė paslaugų teikimą ir daugiau sąskaitų kas mėnesį nebeteikė. Pasak teikėjos, šiuo metu vartotojui yra susidariusios skolos pagal abi sutartis už tris mėnesius po 32,97 Eur (po 10,99 Eur/mėn.) kiekvienai sutarčiai, iš viso 65,94 Eur skola. Papildomai teikėja pažymėjo, jog abiem adresais gedimų 2018 m. nebuvo registruota. Teikėja teigia, kad šiai dienai vartotojas skolos nėra apmokėjęs, į teikėją daugiau nesikreipė ir, kad 2019 m. sausio mėn. teikėja vartotojo skolos išieškojimą perduos skolų išieškojimo tarnybai.

2. K o n s t a t u o j u, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.716 straipsnio 1 dalimi, sutartis, kuria viena šalis (paslaugų teikėjas) įsipareigoja pagal kitos šalies (kliento) užsakymą suteikti klientui tam tikras nematerialaus pobūdžio (intelektines) ar kitokias paslaugas, nesusijusias su materialaus objekto sukūrimu (atlikti tam tikrus veiksmus arba vykdyti tam tikrą veiklą), o klientas įsipareigoja už suteiktas paslaugas sumokėti, yra paslaugų sutartis. Iš sutarčių sąlygų (sutarčių 1 punktą) matyti, kad teikėja įsipareigojo teikti vartotojui paslaugas, o vartotojas įsipareigojo naudotis teikėjos teikiamomis paslaugomis ir už jas atsiskaityti sutartyse nustatyta tvarka. Nustačius, kad sutartys yra priskirtinos atskirai sutarčių rūšiai – atlygintinių paslaugų teikimo sutartims, bendrosios prievolių bei sutarčių teisės nuostatos taikytinos tik tiek, kiek tai neprieštarauja teisės normoms, numatančioms šios rūšies sutarčių ypatumus. Todėl sutarčių pagrindu atsiradusiems vartotojo ir teikėjos civiliniams teisiniams santykiams dėl paslaugų teikimo yra taikomas specifinis reguliavimas (CK XXXV skyriuje įtvirtintos nuostatos, reglamentuojančios atlygintinių paslaugų teikimą). Pagal CK 6.716 straipsnio 5 dalį, atskirų rūšių atlygintinioms paslaugoms kiti įstatymai gali nustatyti papildomus reikalavimus, nenumatytus CK XXXV skyriuje. ERĮ 34 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad elektroninių ryšių paslaugos turi būti teikiamos ir elektroninių ryšių paslaugų teikimo sutartis sudaroma pagal Elektroninių ryšių paslaugų teikimo taisykles, patvirtintas Tarnybos direktoriaus 2005 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1V-1160 „Dėl Elektroninių ryšių paslaugų teikimo taisyklių patvirtinimo“, (toliau – ERPT taisyklės). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad vartotojo ir teikėjos civilinius teisinius santykius dėl sutartyse nurodytų paslaugų teikimo reglamentuoja CK, ERĮ bei ERPT taisyklės.

Iš Tarnybai pateiktų dokumentų matyti, kad ginčas tarp šalių yra kilęs dėl sutarčių nutraukimo datos bei teikėjos iš vartotojo reikalaujamos 65,94 Eur sumos už paslaugas 2018 m. liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėn. imtinai.

CK 6.2 straipsnis numato, kad prievolės atsiranda iš sandorių arba kitokių juridinių faktų, kurie pagal galiojančius įstatymus sukuria prievolinius santykius. CK 1.63 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad sandoriais laikomi asmenų veiksmai, kuriais siekiama sukurti, pakeisti arba panaikinti civilines teises ir pareigas, o to paties straipsnio 6 dalyje numatyta, kad dvišaliu laikomas sandoris, kuriam sudaryti būtina dviejų šalių suderinta valia. Vadovaujantis CK 6.721 straipsnio, reglamentuojančio vienašalį atlygintinių paslaugų teikimo sutarties nutraukimą, 1 dalimi, klientas turi teisę vienašališkai nutraukti sutartį, nepaisydamas to, kad paslaugų teikėjas jau pradėjo ją vykdyti. Taigi, įstatymai suteikia paslaugų gavėjui teisę vienašališkai nutraukti su paslaugų teikėju sudarytą sutartį bet kuriuo šios sutarties galiojimo metu. Kliento teisė atsisakyti bet kuriuo momentu nuo teikiamų paslaugų aiškintina tuo, kad paslaugos gali būti teikiamos tik esant kliento sutikimui.

Prašyme teigiama, kad vartotojas, pasibaigus 12 mėn. trumpiausiam naudojimosi paslaugomis laikotarpiui, 2018 m. gegužės 4 d. el. paštu teikėjai nusiuntė prašymą nutraukti sutartis ir išvyko atostogauti, manydamas, kad sutartys bus nutrauktos. Teikėjos teigimu, vartotojas į ją dėl sutarčių pratęsimo ar nutraukimo nesikreipė. Teikėja taip pat pažymėjo, kad 2018 m. balandžio 23

d. vartotoją telefonu informavo, kad 2018 m. gegužės 31 d. baigsis abiejų sutarčių 12 mėn. trumpiausias naudojimosi paslaugomis terminas, tačiau vartotojas sutarčių nei pratęsė, nei nutraukė. ERPT taisyklių 6.7.1 papunktyje įtvirtinta, kad „Sutartyje, sudaromoje su abonentu raštu, arba Teikėjo Paslaugų teikimo taisyklėse, jei Sutartis sudaroma konkliudentiniais veiksmais, Teikėjas privalo aiškiai nurodyti Sutarties galiojimo terminą, Sutarties pakeitimo ar papildymo bei nutraukimo sąlygas ir tvarką, įskaitant minimalų naudojimosi Paslaugomis, Teikėjo siūlomomis pagal specialias ar tikslines įkainių (tarifų) schemas, laikotarpį“. Vadovaujantis sutarčių 14 punktu, „Sutartis įsigalioja jos pasirašymo dieną ir yra neterminuota, jeigu Sutarties prieduose nėra numatomas trumpiausias naudojimosi paslauga terminas. Klientui pasirinkus trumpiausią naudojimosi paslauga terminą, terminui pasibaigus, Sutartis tampa neterminuota nebent šalys iki termino pabaigos susitarė kitaip“, o 15 punkte nustatyta, kad „Sutartis gali būti nutraukiama raštišku abiejų šalių susitarimu bei Taisyklėse nustatyta tvarka ir terminais.“ Pagal UAB „Kauno interneto sistemos“ paslaugų teikimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 34 punktą, „Nutraukti su Operatoriumi sudarytą Paslaugų teikimo sutartį Klientas gali iš anksto, bet ne vėliau kaip prieš 3 dienas įspėjęs Operatorių raštu.“ Apie tai, kad su sutarčių bei Taisyklių, kurios yra neatskiriama sutarčių dalis, sąlygomis vartotojas susipažino ir sutiko, jis patvirtino savo parašu. Vadovaujantis CK 6.189 straipsnio 1 dalimi, teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią, todėl sutartyse nustatyti įsipareigojimai yra privalomi tiek vartotojui, tiek teikėjai.

Kaip minėta aukščiau, vartotojas prašyme nurodo, kad pateikė teikėjai prašymą nutraukti sutartis el. paštu. Tarnyba pažymi, kad paslaugų gavėjas, norėdamas nutraukti su paslaugų teikėju sudarytą sutartį, turi teisę padaryti tai vienašališkai, pranešdamas apie tai paslaugų teikėjui paslaugų teikimo sutartyje nustatyta tvarka. Taigi tuo atveju, jeigu vartotojas pageidavo nutraukti sutartis, remiantis Taisyklių 34 punktu, vartotojas turėjo pateikti prašymą raštu dėl sutarčių nutraukimo. CK 6.156 straipsnio 4 dalyje reglamentuojama, kad sutarties sąlygas šalys nustato savo nuožiūra, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas nustato imperatyviosios teisės normos. Pažymėtina, kad CK 6.183 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad rašytinė sutartis, kurioje yra išlyga, kad sutartį pakeisti ar papildyti arba ją nutraukti galima tik raštu, negali būti pakeista, papildyta ar nutraukta kitokiu būdu. Ginčo šalys sudarė rašytinės formos sutartis, be kita ko, Taisyklių 34 punkte nurodė CK 6.183 straipsnio 1 dalyje reglamentuojamą išlygą, įtvirtindamos, kad vienašališkas sutarties nutraukimas galimas tik esant įspėjimui raštu.

Tarnyba konstatuoja, kad tuo atveju, kai pranešimas apie sutarties nutraukimą pateikiamas el. paštu, toks pranešimas galėtų būti prilyginamas įspėjimui raštu tik tuo atveju, jeigu yra užtikrinta teksto apsauga ir galima identifikuoti jį siuntusios šalies parašą (pvz., pasirašant elektroninį laišką kvalifikuotu elektroniniu parašu, atsiunčiant el. paštu skenuotą pasirašytą prašymą), tačiau šio ginčo atveju nebuvo pateikta įrodymų, kad vartotojas teikėjai pateikė kvalifikuotu elektroniniu parašu pasirašytą elektroninį laišką, nei kad teikėjai el. paštu buvo siųstas skenuotas vartotojo pasirašytas prašymas.

Tarnyba pažymi, jog vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo (Vartojimo ginčų taisyklių 24 punktą), todėl šalys privalo įrodyti nurodytas aplinkybes, o vartotojas, reiškiantis reikalavimus, privalo juos pagrįsti. Rungimosi civiliniame procese principas lemia tai, kad įrodinėjimo pareiga ir pagrindinis vaidmuo įrodinėjant tenka įrodinėjamų aplinkybių nustatymu suinteresuotoms šalims¹. Nagrinėjamu atveju suinteresuota šalimi laikytinas vartotojas. Įrodinėjimo pareiga – būtinybė šaliai įrodyti aplinkybes, kurių nenustačius jai gali atsirasti neigiamų padarinių. Yra skiriami du įrodinėjimo pareigos aspektai: pirma, įrodinėjimo pareiga reiškia šalies pareigą nurodyti tam tikrus faktus arba teigti arba neigti juos esant, antra – pateikti įrodymus, patvirtinančius jos nurodytus faktus. Šaliai neįrodžius aplinkybių, kuriomis ji remiasi, jos pripažintinos neįrodytomis. Atsižvelgiant į tai, kad, kaip nurodyta aukščiau, Tarnybai nebuvo pateikta įrodymų, patvirtinančių, jog vartotojas teikėjai pateikė raštu, tinkamai pasirašytą prašymą nutraukti sutartis, kaip to reikalauja sutarčių nuostatos (Taisyklių 34 punktą), konstatuotina, kad

¹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. balandžio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-220-916/2015.

nėra pagrindo pripažinti, jog sutartys turėjo būti nutrauktos atsižvelgiant į vartotojo 2018 m. gegužės 4 d. elektroninį laišką. Be kita ko, vartotojas prašyme teigia, kad 2018 m. gegužės 4 d. el. paštu teikėjai nusiuntęs prašymą nutraukti sutartis, išvyko atostogauti, manydamas, kad sutartys bus nutrauktos. Pažymėtina, kad civilinėje teisėje yra įtvirtinta bendro pobūdžio pareiga elgtis atidžiai bei rūpestingai, todėl vartotojas turėjo įsitikinti, kad teisiniai santykiai tarp jo ir teikėjos nutrūko. Todėl, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau ir vadovaujantis sutarčių 14, 15 ir Taisyklių 34 punktais, konstatuotina, jog pasibaigus 12 mėn. trumpiausiam naudojimosi paslaugomis laikotarpiui sutartys tapo neterminuotos.

Vartotojas taip pat reikalauja įpareigoti teikėją anuliuoti sąskaitas už laikotarpį, kai paslaugos, pasak vartotojo, buvo atjungtos, nes, vartotojo teigimu, paslaugų jis atsisakė. Taigi vartotojas ginčija teikėjos jam pateiktas sąskaitas už 2018 m. liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėn., iš viso už 65,94 Eur pagal abi sutartis (toliau – ginčijamos sąskaitos). Teikėja raštu informavo Tarnybą, kad rašto pateikimo Tarnybai dienai, vartotojas nėra apmokėjęs ginčijamų sąskaitų (bendra suma 65,94 Eur) ir 2019 m. sausio mėn. skolos išieškojimas bus perduotas skolų išieškojimo įmonei.

ERPT taisyklių 6.3 ir 6.5 papunkčiuose nustatyta, kad paslaugų teikėjas yra įpareigotas paslaugų teikimo sutartyje, sudaromoje su abonentu raštu, arba paslaugų teikimo taisyklėse, jei paslaugų teikimo sutartis sudaroma konkludentiniais veiksmais, aiškiai nurodyti teikiamas paslaugas, jų teikimo sąlygas bei paslaugų kainas, galiojančias paslaugų teikimo sutarties sudarymo metu, įskaitant užmokesčius už pradinį prijungimą, paslaugų aktyvavimo užmokesčius, periodinius užmokesčius ir kitus užmokesčius, atsiskaitymo tvarką bei kainų keitimo sąlygas ir tvarką, taip pat kainų skirtumus, priklausančius nuo abonto pasirinktos atsiskaitymo tvarkos. Vartotojas prašyme nurodė, kad pagal sutartis kas mėnesį mokėjo po 2,49 Eur abonentinį mokestį ir 3 Eur tinklo aptarnavimo mokestį. Iš Tarnybai pateiktų sutartinių dokumentų matyti, kad bendra mokėtina suma už paslaugas (pagal kiekvieną sutartį atskirai) kas mėnesį taikant akcijas pagal mokėjimo planą „Šviesolaidis 100“ yra 5,49 Eur/mėn. Ši suma detalizuota sutarčių skiltyje „Paslaugų teikimo įkainiai ir sąlygos“ pateiktoje lentelėje, iš kurios matyti, kad mėnesinį plano mokestį taikant akcijas pagal mokėjimo planą „Šviesolaidis 100“ sudaro 2,49 Eur/mėn. abonentinis mokestis pritaikius nuolaidą bei 3,00 Eur/mėn. tinklo aptarnavimo mokestis. Taisyklių 3.17 papunktyje tinklo aptarnavimo mokestis apibrėžiamas kaip „mokestis už nuolatinį tinklo atnaujinimą bei priežiūrą, kuris užtikrina, kad „Kauno interneto sistemų“ tinklas veiktų be trukdžių, o klientus pasiektų aukščiausios kokybės ryšys <...>“. Sutarties skiltyje „Paslaugų teikimo įkainiai ir sąlygos“ nurodyta, kad abonentiniam mokesčiui taikomos nuolaidos galiojimo laikotarpis 12 mėn., abonentinis mokestis už interneto paslaugas 7,99 Eur/mėn., o abonentinis mokestis pritaikius nuolaidą 2,99 Eur/mėn. Tinklo aptarnavimo mokestis 3,00 Eur/mėn. Teikėja rašte nurodė, kad pasibaigus sutartyse nustatytam 12 mėn. trumpiausiam naudojimosi paslaugomis laikotarpiui, vartotojui pradėjo galioti standartinės sutarčių sąlygos, t. y. pradėti taikyti abonentiniai mokesčiai už paslaugas be nuolaidos, t. y. po 10,99 Eur/mėn. (7,99 Eur abonentinis mokestis už paslaugas ir 3 Eur tinklo aptarnavimo mokestis) pagal kiekvieną sutartį. Įvertinus Tarnybai pateiktus dokumentus, darytina išvada, kad teikėja vartotojui taikė sutartyse numatytus užmokesčius.

ERPT taisyklių 60 punktas numato, jog „Užmokestį už praėjusį sąskaitoje nurodytą ataskaitinį laikotarpį suteiktas paslaugas, abonentinį užmokestį ir (arba) kitus užmokesčius abonentas turi sumokėti per vieną mėnesį nuo ataskaitinio laikotarpio pabaigos, o jeigu sąskaitoje nurodyta vėlesnė data – iki sąskaitoje nurodytos datos“. Sutarčių 13 punkte nustatyta, kad „Klientas už Paslaugas atsiskaito pagal galiojančius Paslaugų tarifus Taisyklėse nustatyta tvarka <...>“. Vadovaujantis Taisyklių 29 punktu, „Klientas už Paslaugas atsiskaito pagal Sutartyje ar jos prieduose nustatytus Paslaugų tarifus Taisyklėse nustatyta tvarka“, o pagal 30 punktą „Operatorius kiekvieną mėnesį nemokamai siunčia Klientui sąskaitą elektroniniu būdu, kuri yra pateikiama Kliento nurodytu elektroninio pašto adresu. Negavęs sąskaitos Klientas nėra atleidžiamas nuo pareigos sutartyje nustatytais terminais sumokėti už suteiktas Paslaugas.<...>“

Vadovaujantis CK 6.720 straipsnio 3 dalimi, suteikiamas paslaugas klientas apmoka sutartyje nustatytu laiku ir tvarka. Ši pareiga turi būti vykdoma tol, kol galioja sutartis.

ERPT taisyklių 11 punktą numato, kad „Sutartis gali būti nutraukta Teikėjo iniciatyva Sutartyje nurodytu būdu, jei abonentas iš esmės pažeidžia Sutartį, iš anksto, ne vėliau kaip prieš teisės aktų ar Sutartyje nustatytą terminą, bet ne trumpesnę kaip 5 darbo dienas, apie tai pranešus abonentui.“ Pažymėtina, kad vadovaujantis Taisyklių 27.2 papunkčiu, „Jei klientas nesilaiko Sutartyje ar jos prieduose numatytos mokėjimo tvarkos, Operatorius turi teisę nedelsiant nutraukti paslaugos teikimą. Paslauga apribojama Klientui pilnai nesumokėjus už du praėjusius mėnesius. <...>“. Vartotojas, be kita ko, prašyme teigia, kad jam po atostogų grįžus 2018 m. rugpjūčio 11 d. paslaugos buvo atjungtos, teikėja Tarnybai nepateikė tikslios informacijos, kada vartotojui paslaugos buvo laikinai apribotos, todėl laikytina, kad vartotojui paslaugos laikinai buvo apribotos nuo 2018 m. rugpjūčio 11 d. Tačiau pažymėtina, kad vadovaujantis Taisyklių 27.3 papunkčiu, „apribojus Paslaugų teikimą dėl Kliento kaltės, Klientas neatleidžiamas nuo pareigos už Paslaugas mokėti abonentinius/mėnesinius mokesčius.“ Atsižvelgiant į tai, teikėja vartotojui paslaugų apribojimo metu pagrįstai išrašė sąskaitas už paslaugas, kurias vartotojas, vadovaujantis Taisyklių 27.3 papunkčiu turėjo pareigą apmokėti. Rašte teikėja taip pat nurodė, jog negavusi vartotojo apmokėjimo pagal pateiktas ginčijamas sąskaitas, 2018 m. spalio 1 d. nutraukė sutartis ir daugiau sąskaitų vartotojui nebeteikė. Iš Tarnybai pateiktų vartotojui išrašytų sąskaitų ir vartotojo atliktų mokėjimų pagal sutartis balansų kopijų, matyti, kad vartotojas paskutinį kartą sąskaitas už paslaugas apmokėjo 2018 m. birželio 26 d. ir daugiau jokių vartotojo mokėjimų pagal pasirašytas sutartis atlikta nebuvo, todėl vartotojui 2018 m. liepos-rugsėjo mėn. laikotarpiu susidarė 65,94 Eur su PVM skola. Pažymėtina, kad prievolės, kylančios iš elektroninių ryšių paslaugų teikimo sutarčių, yra tęstinio pobūdžio, t. y. elektroninių ryšių paslaugos teikiamos pagal elektroninių ryšių paslaugų teikimo sutartį tol, kol elektroninių ryšių paslaugų teikimo sutartis nėra nutraukta, o paslaugų gavėjams kyla pareiga sumokėti sutartus mokesčius, net jei jie paslaugomis nesinaudoja (nors tokią galimybę turi). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, konstatuotina, kad vartotojui neapmokėjus ginčijamų sąskaitų per vieną mėnesį nuo ataskaitinio laikotarpio pabaigos, teikėja pagrįstai nutraukė sutartis 2018 m. spalio 1 d. ir reikalauja apmokėti ginčijamas sąskaitas, todėl vartotojo reikalavimas anuliuoti ginčijamas sąskaitas yra netenkintinas.

3. N e t e n k i n u vartotojo V. P. 2018 m. gruodžio 24 d. prašymo nagrinėti ginčą Nr. 1.

4. I š a i š k i n u, kad:

4.1. ginčo šalys per 30 dienų nuo Tarnybos sprendimo priėmimo dienos turi teisę kreiptis tiesiogiai į bendrosios kompetencijos teismą ir prašyti nagrinėti jų ginčą iš esmės. Kreipimasis į bendrosios kompetencijos teismą po Tarnybos sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas Tarnybos sprendimo apskundimu;

4.2. Tarnybos sprendimas įsiteisėja ir yra privalomas vykdyti pasibaigus terminui, nustatytam šio įsakymo 4.1 papunktyje. Jeigu šis sprendimas neįvykdomas, jis gali būti priverstinai vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

5. Į p a r e i g o j u Tarnybos Teisės departamento Teisės taikymo skyriaus vyriausiąją specialistę Kotryną Pūrienę ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šio įsakymo priėmimo dienos išsiųsti jį vartotojui ir teikėjai.